

Ο μύθος του Αϊ-Βασίλη

Γράφει η Ευαγγελία Κίμ

Κάθε χρόνο τις άγιες μέρες των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς εκατομμύρια παιδιά σε κάθε γωνιά της Γης περιμένουν ανυπόμονα τον ερχομό του Αϊ-Βασίλη, Ο χριστουγεννιάτικος Αϊ-Βασίλης αποτελεί σήμερα μια διεθνή λαογραφική μορφή, η οποία διανέμει δώρα σε παιδιά και ενήλικους, που υπήρξαν «καλοί» κατά τη διάρκεια του έτους. Είναι κυρίαρχο πρόσωπο του εορτασμού των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς. Η γνωστή μορφή με την κόκκινη στολή, τη λευκή γενειάδα, πάντα χαμογελαστός, με το σάκο του γεμάτο δώρα, πάνω σε έλκηθρο που το σέρνουν ζωηρά ελάφια ή τάρανδοι αποτελεί σήμερα σε παγκόσμια κλίμακα τον πλέον αγαπημένο ήρωα των παιδιών τις ημέρες των εορτών, ακόμη και σε χώρες μη χριστιανικές. Ξεκινά κάθε χρόνο από κάποιαν άγνωστη χώρα του Βορρά για να χαρίσει δώρα και χαρά σ' όλα τα παιδιά της Γης.

Είναι ακριβώς ο ίδιος ο «Father Christmas», ο Πατέρας Χριστούγεννα των Άγγλων, ο «Περ Νοέλ» των Γάλλων, ο «Σίντερ-Κλάας» των

Ολλανδών, ο «Βάιναχτσμαν» των Γερμανών, ο «Λαμ-Κουνγκ-Κουνγκ» (ο Καλός γερο-πατέρας) των Κινέζων, ο «Χοτέισο» των Ιαπώνων.

Η παράδοση αυτή έχει τις ρίζες της στη γιορτή του Χειμερινού Ηλιοστασίου, που γιόρταζαν, από την προϊστορική ακόμη εποχή, όλοι σχεδόν οι λαοί της Βόρειας και Δυτικής Ευρώπης. Την ημέρα εκείνη οι άρχοντες κάθε τόπου συνήθιζαν να γιορτάζουν μαζί με τους υπηκόους τους στους δρόμους, προσφέροντας δώρα στα μικρά παιδιά, φυτεύοντας και στολίζοντας αειθαλή δένδρα και φτιάχνοντας στεφάνια από τα κλωνάρια τους, σύμβολο αιώνιας ζωής...

Ποιος είναι όμως ο Αϊ-Βασίλης στην θρησκεία μας; και πώς άλλαξαν τα πράγματα;... Την 1η Ιανουαρίου του 379 μ.Χ. πεθαίνει στην Καισάρεια της Καππαδοκίας, σε ηλικία μόλις 49 χρονών, ο Μέγας Βασίλειος. Οι σύγχρονοί του, ενώ ζούσε ακόμη, τον ονόμασαν «Μέγα», τόσο για την πίστη, τη σοφία και τη σωφροσύνη του, όσο και για τη φιλανθρωπία και τη γενναιοδωρία του. Κατά τη διάρκεια της θητείας του ως Μητροπολίτης Καισάρειας, εκτός από τη δριμυία μάχη του εναντίον του αρειανισμού με λόγους και συγγράμματα, μερίμνησε να χτιστούν παντού νοσοκομεία, φτωχοκομεία, ορφανοτροφεία και γηροκομεία και φρόντιζε πάντα όσους είχαν την ανάγκη του. Καταγόταν από πλούσια οικογένεια, μα πέθανε πάμφτωχος, έχοντας σπαταλήσει όλη την περιουσία του για τη φροντίδα του ποιμνίου του. Η Εκκλησία τον ανακήρυξε Άγιο και Μέγα και καθιέρωσε τη γιορτή του την ημέρα του θανάτου του, την 1η Ιανουαρίου και μαζί τη δημιουργία του θρύλου του Αϊ-Βασίλη των Ελλήνων.